

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5377

гр. София, 23.06.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в закрито заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **381** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Постъпила е молба вх. № 17731/10.05.2023 г. на Детска градина „Проф. д – р Ангушев“ – [населено място], чрез адв. Л. С., с която се иска изменение на решението в частта за разноските.

В молбата се развиват доводи, че в производството по адм. д. № 4317/2022 г. на ВАС е представен списък по чл. 80 ГПК, където е претендирана сумата в общ размер на 1750 лева, включваща и платеното адвокатско възнаграждение от 580 лева.

С молбата се представят платежно нареждане от 25.02.2022 г. и извлечение от сметка за извършено плащане по банков път на сумата от 580 лева – адвокатски хонорар по договор за правна помощ за изготвяне и депозиране на касационна жалба.

Подадено е становище от 22.05.2023 г. от малолетния В. Б. К., действащ чрез своя баща и законен представител Б. Б. К., с която се оспорва молбата по чл. 248 ГПК. Развива доводи, че не са представени своевременно документите за плащане на адвокатски хонорар, поради което не следва да му се присъжда такъв.

На стр. 3 от становище от 22.05.2023 г. на малолетния В. Б. К., действащ чрез своя баща и законен представител Б. Б. К., е направено искане за изменение на решението в частта за разноските, касаещ присъдения адвокатски хонорар в полза на ответната страна. Поддържа се, че това е незаконосъобразно и нарушава правата на децата в детската градина и европейската практика.

Детска градина „Проф. д – р Ангушев“ – [населено място] не се е възползвала да подаде отговор на искането за изменение на разноските, съдържащо се на стр. 3 от становище от 22.05.2023 г.

След като се запозна с исканията и становищата на страните, съдът намира следното:

По искането на Детска градина „Проф. д – р Ангушев“ – [населено място]:

Съгласно чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК в срока за обжалване, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за

разноските. В случая искането е направено в срока на обжалване и от страна, участник в производството, поради което е допустимо.

Постановено е Решение № 2489 от 10.04.2023 г. по адм. д. № 381 по описа за 2023 г. на АССГ, с което малолетният В. Б. К., действащ чрез своя баща и законен представител Б. Б. К., е осъден да заплати на Детска градина „Проф. д-р Ангушев“ – [населено място] сумата в размер на 1 170 лева, представляваща направени по делото разноси. В мотивите на съдебния акт е прието, че са направени следните разноси: 40 лева за държавна такса за касационна жалба и 1130 лева за адвокатски хонорар за първоначалното производството пред АССГ. Съдът е приел, че не са доказани направени разноси за адвокатски хонорар в касационното производство (адм. д. № 4317/2022 г. на ВАС), тъй като липсва документ, установяващ заплащането на уговорения адвокатски хонорар в размер на 580 лева.

В касационно производство по адм. д. № 4317/2022 г. на ВАС е представен договор за правна помощ (л. 116 по делото), с който е уговорен адвокатски хонорар в размер на 580 лева, платим по банков път (цитирана е банковата сметка). В договора липсва отразяване за плащане в брой. Също така в обсъжданото касационно производство е представен списък по чл. 80 ГПК, съдържащ претенция за заплащане на разноси в общ размер на 1750 лева, сред които е заплащане на спорния хонорар от 580 лева.

Констатира се, че в касационното производство, а и до приключване на устните състезания по настоящото производство, не са представени доказателства за заплащане на сумата от 580 лева – адвокатски хонорар за изготвяне и подаване на касационна жалба, за което впоследствие е образувано адм. д. № 4317/2022 г. на ВАС.

От граматическото тълкуване на хипотезите, очертани в [чл. 78 ГПК](#) се извежда, че само заплатените от страната разноси подлежат на възмездяване - така например [чл. 78, ал. 1 ГПК](#) регламентира кои от вече заплатените разноси страната може да претендира в хипотеза на уважен неин иск, [чл. 78, ал. 3 ГПК](#) урежда възможност и за ответника да иска заплащане при отхвърляне на иска на вече заплатените от него разноси. Процесуалният закон урежда единствено случаите, при които разноските са заплатени, а съдът следва да определи отговорността на страните за поемането им. Само, когато е доказано извършването на разноси в производството, те могат да се присъдят по правилата на [чл. 78 ГПК](#). Ето защо, в договора за правна помощ следва да бъде указан вида на плащане. Тогава, както и в случаите, при които е договорено такова заплащане, то следва да бъде документално установено със съответните банкови документи, удостоверяващи плащането. В този смисъл е Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г. на ОСГТК на Върховен касационен съд.

В настоящия случай не е доказано извършването на разноси в размер на 580 лева – адвокатски хонорар за изготвяне и подаване на касационна жалба, за което впоследствие е образувано адм. д. № 4317/2022 г. на ВАС. Това е така, тъй като до приключване на устните състезания по настоящото производство не са представени никакви доказателства, установяващи плащането на тези разноси. В тази връзка не могат да се присъдят обсъжданите разноси по правилата на [чл. 78, ал. 3 ГПК](#), доколкото не е доказано действителното им извършване.

Неоснователно е позоваването на документи (платежно нареждане и извлечение от сметка), които се представят след приключване на устните състезания по делото (в случая с подаването на молбата по чл. 248 ГПК). Доказването на разноските следва да се извърши до приключване на устните състезания, когато настъпва преклузията за

това. Липсва процесуална възможност за представяне на доказателства след обсъждания момент. В този смисъл е несвоевременно представянето на посочените документи и същите не следва да вземат под внимание при определяне на отговорността за поемането на разноски.

Горният извод не се променя от обстоятелството, че е представен списък по [чл. 80 ГПК](#), тъй като същият е процесуална предпоставка от кръга на абсолютните за развитие на производството по изменение на решението в частта му за разноските. Този списък съдържа изброяване на всички разходи, които страната е направила и които счита, че следва да ѝ бъдат присъдени. Различен е въпросът за доказване на тези разходи. Доказването е относимо към основателността на искането за присъждането им, а не към неговото процесуално въвеждане. В тази връзка представянето на списък по чл. 80 ГПК не доказва извършването на разноските, а поражда единствено правото да се иска изменение на решението в частта за разноските.

Горното води до извод за неоснователност на молба на Детска градина „Проф. д – р Ангушев“ – [населено място] за изменение на решението в частта за разноските, което налага нейното отхвърляне.

По искането на малолетния В. Б. К., действащ чрез своя баща и законен представител Б. Б. К. (обективизирано на стр. 3 в становището от 22.05.2023 г.):

Съгласно чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК в срока за обжалване, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Констатира се, че решение Решение № 2489/10.04.2023 г. по адм. д. № 381/2023 г. на АССГ е връчено на 28.04.2023 г. на малолетния В. Б. К., действащ чрез своя баща и законен представител Б. Б. К., което се установява от приложеното съобщение. Това означава, че по отношение на ищцовата страна срокът за изменение на решението в частта за разноските изтича на 12.05.2023 г., а в случая искането е направено след този срок – на 22.05.2023 г. с подаването на становището. Липсва такова искане и в подадената касационна жалба. В тази връзка е просрочено искането по чл. 248 ГПК, направено от ищеца, поради което следва да се остави без разглеждане.

Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна молбата вх. № 17731/10.05.2023 г. на Детска градина „Проф. д – р Ангушев“ – [населено място], чрез адв. Л. С., с която е направено искане за изменение на решението в частта за разноските.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на малолетния В. Б. К., действащ чрез своя баща и законен представител Б. Б. К., касаещо изменение на решението в частта за разноските, направено на стр. 3 в становището от 22.05.2023 г.

Определението, с което се отхвърля молбата по чл. 248 ГПК, подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му.

Определението, с което се оставя без разглеждане направеното искане по чл. 248 ГПК, подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 7 – дневен срок от съобщаването му.

Съдия: